

Pavanar's Etymology Research Methodology

Mr. D. Sivakumar

Research Scholar (Part time)

*Assistant Professor, Tirutangal Nadar College,
Selvail, Chennai*

Abstract

Just as the roots of naturally growing trees, plants and vines are hidden in the soil and the seeds and ends of those roots are rare to find, it is also rare to find the roots of a group of words in Tamil language. Tamil is the language of Manthan(man), which is still living as a colloquial and written language after thousands of years. As such the Tamil language has not been homogeneous since its inception. Everyone knows that the Tamil language, which had a few hundred words in use at the time of its origin, grew, wore out, decayed and changed over time and established itself. Many thousands of words in Tamil language today have their roots in a simple act. Plunging into the ocean of language, the Pavanar has found fifty-four root words among them. This article seeks to know the methods of study found by Pavanar for finding root words.

Keywords: *Root, Ores, Capitalization, Branching, Appear, Approach, Bend, Drill, Causative Noun*

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: ஜனவரி

வருடம்: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/>

zenodo.18358679

Bibliography

1. A Comparative Study of Dravidian Languages, Tagore. Caldwell, Mullai Station, 2004
2. User's Study Course, Dr. Ira. Mathivanar, World Tamil Research Institute, 1990
3. Etymological Comparative Tamil Dictionary, Nallur Vanaswami Gnanapirakasas, Ulagathamil Research Institute, 1999
4. Oppian Dictionary, Linguistics Sunday. Devaneyab Bhawanar, Tamilman Foundation, Reprint -2009
5. Textbook, Magaral Karthikeyanar, Saradha Manickam Publishing House, 2001
6. The foundation stone of Tamil spread throughout the world, Dr. Arashendran, Ratnam Foundation, 1997
7. Tamil Dictionary, Way. Venkatarajeelu, Meiyappan Tamil Studies, 2002
8. Rhetoric in Tamil, Ph.D. Rasendran, Tamil University, 2004
9. Vocabulary Articles, Language Sunday. Devaneyab Bhawanar, Tamilman Foundation, Reprint -2009

பாவாணரின் வேர்ச்சொல் ஆய்வு நெறிமுறைகள்

திரு. த. சிவகுமார்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்)
உதவிப் பேராசிரியர், திருத்தங்கல் நாடார் கல்லூரி
சேலவாயல், சென்னை

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இயற்கையாய் வளரும் மரம், செடி, கொடி ஆகியவற்றின் வேர்கள் எப்படி மண்ணில் மறைந்து அவ்வேரின் விதையும், முளையும் காண்பதற்கு அரிதாக இருக்கிறதோ அதுபோன்றே தமிழ்மொழியின் சொற்களின் கூட்டத்திற்கும் வேர்க் காண்பதும் அரிதிலும் அரிது. பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடந்து இன்றும் வழக்குமொழியாகவும், எழுத்து மொழியாகவும் வாழும் மாந்தனின் மொழி தமிழ். அத்தகைய தமிழ் மொழி தோன்றிய காலத்திலிருந்து ஒரே மாதிரியான தன்மையில் இல்லை. மொழி தோன்றிய காலத்தில் சில நூறு சொற்களைப் பயன்பாட்டில் கொண்ட தமிழ்மொழி நாளடைவில் வளர்ந்தும் தேய்ந்தும் சிதைந்தும் திரிந்தும் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்டன என்பது யாவாரும் அறிந்ததே. இன்று பல ஆயிரம் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் வழக்கத்தில் வாழ்கின்றனவென்றால், அதற்கு வேர்க்காண்பது எளியசெயல் அன்று. மொழியாகிய பெருங்கடலில் மூழ்கி அவற்றுள் ஐம்பத்து நான்கு வேர்ச் சொற்களைப் பாவணர் கண்டறிந்துள்ளார். வேர்ச்சொற்களை காண்பதற்கு பாவணர் கண்டறிந்த ஆய்வு நெறிமுறைகளை அறிய முற்படுகிறது இக்கட்டுரை.

தமிழ் மொழியின் தோற்றம்

தமிழில் எழுத்துக்களோ, சொல்லோ, பொருளோ தோன்றுவதற்கு முன் பாவாணர், இயற்கை மொழியாகக் குறிப்பிடுவது ஒலிகளைத்தாம். அவை, உணர்ச்சியொலிகள் (ஆ, ஈ, ஊ, ஓ, ஐ), விளியொலிகள் (ஏ, ஏய், ஏலா, எல்லா), ஒப்பொலிகள் (கா கா- காகம்), குறிப்பொலிகள் (தோ தோ-நாய்), வாய்ச்செய்கையொலிகள் (ஆ - அங்காத்தல் = வாய்திருத்தல்), குழவி வளர்ப்பொலிகள் (இங்கு-இங்கா-பால்) மற்றும் சுட்டொலிகள் (ஆ, ஈ, ஊ) மேற்கண்ட ஒலிகளில் சுட்டொலிகளைத் தவிர, மற்ற ஒலிகள் மாந்தனின் நாவில் அமைந்த இயற்கை ஒலிகள் (மொழி) என்கிறார் பாவாணர். இதுவே மொழியின் அடிப்படைத் தாதுவாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது. மூவகைச் சுட்டொலிகளிலிருந்து சொற்கள் தோன்றியதை தமிழின் தோற்றம் என்கிறார் பாவாணர். கருத்துகள் எங்கே பிறக்கின்றனவோ அங்கே மொழியின் முழு பயனும் கிடைத்துவிடுகிறது.

அப்படி ஆராய்கின்ற பொழுது முச்சுட்டுகளுள் சேய்மைச்சுட்டிலிருந்து (ஆ - அது), அண்மைச்சுட்டிலிருந்து (இ - இது) ஒரு சில கருத்துகளே பிறக்கின்றன. முன்மைச் சுட்டிலிருந்தே (ஊ - உகரம்) தோன்றல், முன்மை, முற்செல்லல், நெருங்கல், பொருந்துதல், வளைதல், துளைத்தல், துருவல் ஆகிய எண்பெருங் கருத்துகளும், இவற்றிற்கு இடைப்பட்டனவும், இவற்றின் கிளைத்தனவுமான எத்தனையோ நுண்கருத்துகளும் பிறக்கின்றன என்பதனை மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் தம் ஆய்வு வழி நிறுவுகிறார்.

சொற்பொருளும் கருத்தும்

கருத்தென்பது காட்சியினா உருவானதே. கண்பார்வையற்றவர்களின் கருத்து கேள்வி வழியறிவதாகும். ஐம்புலன்களில் கண் வழியே பொருள் அறியப்படுகிறது. பொருள்களின் பண்புகளான வண்ணம், வடிவம், அளவு, சுவை ஆகியவற்றுள் முதல் மூன்றின் தன்மைகளை காட்சி வழி அறியலாம். இதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள்,

மக்கள் ஆதியில் ஐம்பொறிகட்குமெட்டிய பொருள் செயல்கட்குப்பெயரிட்டு, அதன் பின்னரே, இயைபு பற்றிய மனோ சம்பந்தமான் பிற பொருட்களினுக்கும் பெயரிடலானார் என்கிறார்.

தமிழில் முதல்மொழி நூல் எழுதிய மாகறல் கார்க்கிசேயனார் கருத்துப்படி, காட்சியென்பது முதலில் பார்வையையும் பிறகு அறிவையும் உணர்த்தலால், காண்டலளவையிலிருந்து அறிவுண்டாகின்ற தென்பதைத் தெளிந்து கொள்க என்கிறார்.

ஜெ.வி. ஸ்டாலின் கூறும்பொழுது, இயற்கைப் பொருள்களிலிருந்து விடுபட்ட வெறும் சிந்தனைகள் ஏதும் மனித மூளையில் நிலவுவதில்லை என்று கூறுகிறார். ஆனால், பாவாணர் மேற் கூறப்பட்ட மொழியியலாளர்களிடமிருந்து சற்று வேறுபடுகிறார். அஃதாவது, மொழியற்ற நிலையில் மாந்தன் கருத்தும் எண்ணமும் உருவலிப்பாகவே (Imagination) இருந்து வந்தன. இந்நிலையிலிருந்து ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற பொழுது பாவாணர், ஓர் இடத்தையோ, பொருளையோ நிகழ்ச்சியையோ உள்ளத்தில் படம் பிடித்தல் மூலம் கருத்து உருவாகின்றது என்கிறார்.

வேர்ச்சொற்களின் அமைப்பு

தமிழில் வேர்ச்சொற்கள் பொதுவாக ஓரசைச் சொற்களாகவே இருந்தன என்பது பாவாணர் கருத்தாகக் கொள்ளலாம். அவர் எடுத்தாண்டுள்ள ஐம்பத்திரண்டு வேர்ச்சொற்களும் ஓரசைச் சேர்ந்தவையே. இவற்றை மேலும் விளங்கிக் கொள்ள மொழியியல் அறிஞர் டாக்டர்.

கால்டுவெல் கூறுகையில், திராவிடச் சொற்கள் எத்தனை நீளமுடையவாகவும் சிக்கல் செறிந்தவாகவும் காணப்படினும், அச்சொற்களில் தொடர்ந்து இணைந்து நிற்கும் சொல்லுருபுகலை அறிந்து நீக்கிவிடின், இறுதியில், அச்சொற்கள் ஓரசையான் இயற்றை வேர்ச்சொல்லின்றே தோன்றியவாதல் புலப்படும் என்கிறார். (திரா. மொழி. ஒப்பி. -பக்-245)

வேர்ச்சொற்களின் தோற்றம்

வேர்ச்சொல்லின் தோற்றம் என்பது ஒலியின் தோற்றமாகும். முந்தியல் மாந்தன் அண்மைக்கும் முன்னிலைக்கும் சைகை முறையிலான் குறியீடுகளை பயன்படுத்தினான் என்றும் சேய்மையிடத்தை உணர்த்தவே ஒலிச் சைகை தேவைப்பட்டது எனவே, சேய்மை, அண்மை, முன்மை ஆகிய மூவிடங்களையும் முறையே சுட்டக்கூடிய ஒலிகள் ஆ, ஈ, ஊ என்றும் மூன்றாய்த்தான் இருக்க முடியும். என்கிறார் பாவாணர்.

வேர்ச்சொற்களெல்லாம் காரணப்பெயரே

தமிழ் மொழி ஒரு இயற்கை மொழி என்பதால், வேர்ச்சொற்கள் பொருள் உணர்த்து மாயெனின் உணர்த்தும். இடுகுறிப் பெயர் என்பது வடமொழிக்கு உண்டு தமிழுக்கு இல்லை என்பார் பாவாணர். தமிழின் முதல் இலக்கணமான தொல்காப்பியத்தை இயற்றிய தொல்காப்பியர், எல்லாம் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே என்கிறார். (தொல்.பெயரியல்-1) எல்லாச் சொற்களும் என்று தொல்காப்பியர் கூறினாலும் பாவாணர், பெயர், வினை, இடை ஆகிய மூன்றினை மட்டுமே சொற்களாகக் கருதுகிறார். இதனை,

தமிழ் இயன்மொழியாதலால், அதிலுள்ள பெயர், வினைஇடையென்னும் மூவகைப்பட்ட எல்லாச்சொல்லும், வேர்ப்பொருளுணர்த்தும் காரணியக் குறிகளே என்கிறார் பாவாணர்.

வேர்ச்சொல் காணும் வழிகள்

ஒரு சொல்லின் வேர்காண் வழிகளாகப் பாவாணர், இலக்கண அறிவுடைமை, மொழி நூலறிவும் மொழியராய்ச்சியும் அறிந்து வைத்தல், சொல்லியல் அறிவுப்பேறு, அயன்மொழியறிவு, தமிழ்ச்சொற் பொருளறிவு, தமிழ் ஒலியறிதல், எழுத்துகளின் திரிபறிதல், சொற்றிரிபறிதல், சொற்களின்திரிந்தியவடிவறிதல், பலபொருளொரு வடிவுச் சொற்களைப் பகுத்தறிதல், சொற்களைச் செவ்வையாய்ப் பிரித்தல், பொருள்களின் சிறப்பறிதல், பொருள்வரிசையறிதல், ஒப்புமைப்பு அறிதல், வரலாற்றிவையும் ஞாலநூலறிவையும் துணைக்கோடல், இடிகுறி தமிழில் இல்லையென்றுணர்தல், பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்துதல், அஞ்சாமை, நடுநிலை, பொறுமை அகியவற்றை பட்டியலிடுகிறார். பாவாணர் வேர்ச்சொல் காணும் நெறியைப்பற்றி, இரா. மதிவாணன் கூறுகையில், சொல்லின் வடிவங்களை வடிவ மீட்டமைப்புகளின் வாயிலாகப் பின்னுக்குத் தள்ளிக் கொண்டுபோய் ஓரசை வடிவிலான சொல் மூலம் காண்பதை விடுத்து சொல்லின் பொருள்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளிக் போ வடிவம் அதன் மூலக் கருத்தில் நிறுத்தி ஓரசை வடிவும் மூலக் கருத்துமாக வேர்மூலங்களை வேர் முதல் வடிவில் பாவாணர் வகைப்படுத்தினார் என்கிறார். (பாவாணர் ஆய்வு நெறி, பக்-40)

முடிவுரை

மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள், அடிச்சொல் வேறு; வேர்ச்சொல் வேறு என்று கூறுகிறார். தமிழில் இடுகுறிப்பெயர் என்பதே இல்லை, எல்லாச்சொற்களும்

காரணப்பெயரே என்கிறார். தமிழில் வேர்ச்சொல் அமைந்துள்ள முறைகளைப் பற்றியும் அதனை கண்டறிவதற்கான நெறிமுறைகளைப்பற்றியும் வேர்ச்சொல் ஆய்வாலருக்கான தகுதிகளையும் வரையறுத்துள்ளதை அறிமுடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம், டாக்டர். கால்டுவெல், முல்லை நிலையம், 2004
2. பாவணரின் ஆய்வுநெறி, முனைவர் இரா. மதிவாணர், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 1990
3. சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி, நல்லூர் வண சுவாமி ஞானப்பிராகாசர், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 1999
4. ஒப்பியன் மொழிநூல், மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, மறுபதிப்பு -2009
5. மொழிநூல், மாகறல் கார்த்திகேயனார், சாரதா மாணிக்கம் பதிப்பகம், 2001
6. உலகம் பரவிய தமிழின் வேர் கல், முனைவர் கு. அரசேந்திரன், இரத்தினம் அறக்கட்டளை, 1997
7. தமிழ்ச் சொல்லமைப்பு, வே. வேங்கடராஜ்ஜியூ, மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், 2002
8. தமிழில் சொல்லாக்கம், முனைவர் ச. இராசேந்திரன், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், 2004
9. வேர்ச்சொற் கட்டுரைகள், மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, மறுபதிப்பு -2009